# Buscar la motivació

Aquest ambient 'zen' genera un perill, que és que l'equip acabi amb un excés de confiança

El públic de Fontajau que fidelment segueix l'Uni Girona assisteix als partits amb una tranquil·litat absoluta. El pas per la fase regular de la Lliga Femenina de bàsquet s'encara sense cap preocupació pel fet de tenir una plantilla extremadament solvent i sobrada de talent. I es palpa en l'ambient del pavelló. Un ambient extremadament fred. A veure, Fontajau no ha estat mai un polvorí –excepte en les grans cites, sobretot contra el Perfumerías Avenida, en què l'ambient ha estat fantàstic–. Però en aquest inici de temporada, tant en la lliga com en l'Eurocopa, els silencis són molt predominants. La meva sensació és que ho són molt més que en anys anteriors. La gent observa l'espectacle d'un equip de primer nivell, només amb la incògnita de saber en quin moment l'equip premerà l'accelerador i trencarà el partit. Patir, es pateix poc. Més aviat gens. Com a mínim per ara. Que consti que no ho dic en to de crítica. Simplement és per constatar que l'equip convenç i genera confiança. I el públic ho gaudeix. De la manera que gaudeix el públic gironí, que sempre ha tingut la seva pròpia idiosincràsia.

Ara, aquest ambient zen genera un perill. I és acabar amb un excés de confiança –no parlo del públic, sinó de l'equip, òbviament, perquè el públic, en definitiva, pot fer el que li doni la gana–. Aquesta superioritat manifesta de la plantilla gironina envers la majoria de rivals que es trobarà en aquests primers compassos de la temporada pot acabar amb una manca de motivació. I el partit de mínims contra l'União Sportiva d'aquesta setmana en l'Eurocopa s'hauria de prendre com un petit toc d'atenció. Perquè el que s'espera d'aquest equip ja no és que disputi totes les finals possibles dels títols que tingui al seu abast. Aquest repte ja està superat. Ara la pressió ha pujat un grau més i se li demana que en guanyi algun, d'aquests títols. I per arribar aquí és extremadament important mantenir en tot moment la tensió i la motivació, malgrat que el camí que porta fins a aquestes finals sigui planer. No es tracta de guanyar com si fos un tràmit, sinó de preparar-se per al que vindrà. Perquè si no agafes embranzida en aquest moment, quan encares la pujada et falta potència per arribar al cim. I és que el cim és molt amunt.

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 03-11-2018, Pàgina 19
-L'Esportiu. Girona 03-11-2018, Pàgina 23

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/opinio/article/1495345-buscar-la-motivacio.html